



Effects of mineral, organic and Zinc nano-sources on performance, blood biochemical, and immune parameters and meat quality of Broiler chickens

Vahid Mohammadi¹ | Shokoofeh Ghazanfari² | Abdullah Mohammadi Sang Cheshme³

1. Corresponding Author, National Institute of Animal Sciences Research Karaj, Iran. E-mail: mohammadi_v@ut.ac.ir
2. Department of Animal and Poultry Sciences, Faculty of Agricultural Technology(Aburaihan), University of Tehran, Tehran, Iran. E-mail: shghazanfari@ut.ac.ir
3. Department of Animal and Poultry Sciences, Faculty of Agricultural Technology(Aburaihan), University of Tehran, Tehran, Iran. E-mail: amohammadis@ut.ac.ir

Article Info

Article type:
Research Article

Article history:

Received 22 December 2025
Received in revised form
9 May 2026
Accepted 9 May 2026
Published online 30 June 2026

Keywords:

Broiler Chicken
Immune System
Lipid Oxidation
Performance
Zinc Nanoparticles

ABSTRACT

Objective: Trace elements, particularly zinc (Zn), play a pivotal role in the metabolic processes and growth of broiler chickens. Recent technological advancements have facilitated the synthesis of novel Zn complexes engineered for enhanced nutrient delivery. Consequently, this study was designed to evaluate the effects of various dietary Zn sources on growth performance, carcass characteristics, immunological parameters, and the lipid oxidative stability of broiler meat.

Method: A total of 200 one-day-old Ross 308 broiler chicks were randomly distributed into five experimental treatments, each with four replicates. The treatments consisted of a basal corn-soybean meal diet (Control) or the basal diet supplemented with 40 mg/kg of Zn-sulfate, Zn-methionine, Zn-nano sulfate, or Zn-nano methionine. Feed and water were provided for ad libitum consumption. Environmental temperature and relative humidity were strictly regulated within optimal ranges. Assessments included growth performance, carcass traits, hematological profiles, and thigh meat quality. The nano-complexes were engineered utilizing nano-chelate technology.

Results: At the end of the starter period, the lowest feed intake (FI) was observed in birds supplemented with Zn-nano sulfate ($P < 0.05$). This reduced FI resulted in diminished growth during this phase, showing a significant difference compared to the other groups ($P < 0.05$). Over the entire experimental period (days 1 to 42), a numerical trend toward increased body weight gain (BWG) was noted among treatments ($P = 0.06$). The most favorable feed conversion ratio (FCR) was recorded in the Zn-nano methionine group, which differed significantly from the Control and Zn-nano sulfate groups ($P < 0.05$). Carcass yield was significantly affected by the treatments ($P < 0.05$), with the lowest yields observed in the Control and Zn-nano sulfate groups. Furthermore, the relative weight of the abdominal fat pad was significantly higher in the Control and Zn-nano sulfate groups compared to other treatments ($P < 0.05$). Dietary Zn sources also significantly influenced serum lymphocyte percentages ($P < 0.05$); the most robust cell-mediated immune response was observed in birds fed Zn-nano methionine and Zn-methionine. Regarding oxidative stability, the extent of lipid oxidation in thigh meat from the Control group was significantly higher at 50, 100, and 150 minutes post-mortem compared to all other treatment groups ($P < 0.05$).

Conclusion: In conclusion, supplementation of broiler diets with 40 mg/kg of nanoscale Zn sources, particularly Zn-nano methionine and Zn-nano sulfate, differentially influenced growth performance, selected immunological traits, and meat quality.

Cite this article: Mohammadi, V., Ghazanfari, Sh., & Mohammadi Sang Cheshme, A. (2026). Effects of mineral, organic and Zinc nano-sources on performance, blood biochemical, and immune parameters and meat quality of Broiler chickens. *Journal of Animal Production*, 28 (2), 247-258. DOI: <https://doi.org/10.22059/jap.2026.408531.623893>





اثرات منابع معدنی، آلی و نانوروی بر عملکرد، فراسنجه‌های بیوشیمیایی و ایمنی و کیفیت گوشت جوجه‌های گوشتی

وحید محمدی^۱ | شکوفه غضنفری^۲ | عبدالله محمدی سنگ‌چشمه^۳

۱. نویسنده مسئول، مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور، کرج، ایران. رایانامه: mohammadi_v@ut.ac.ir
 ۲. گروه علوم دامی، دانشکده فناوری کشاورزی ابوریحان، دانشگاه تهران، تهران، ایران. رایانامه: shghazanfari@ut.ac.ir
 ۳. گروه علوم دامی، دانشکده فناوری کشاورزی ابوریحان، دانشگاه تهران، تهران، ایران. رایانامه: amohammadis@ut.ac.ir

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

هدف: ریزمغذی‌ها، به‌ویژه عنصر روی، نقش مهمی در متابولیسم طبیعی و رشد جوجه‌های گوشتی دارند. استفاده از فناوری‌های نوین به سنتز کمپلکس‌های جدید روی کمک می‌کند تا این ریزمغذی را به‌طور مؤثرتری به بدن برساند. این مطالعه با هدف ارزیابی اثرات منابع معدنی، آلی و نانو عنصر روی بر عملکرد، فراسنجه‌های بیوشیمیایی و ایمنی و کیفیت گوشت جوجه‌های گوشتی انجام شد.

روش پژوهش: به همین منظور ۲۰۰ قطعه جوجه یک روزه سویه راس ۳۰۸ به‌صورت تصادفی به پنج تیمار و هر تیمار دارای چهار تکرار تقسیم شدند. گروه‌های آزمایشی به‌ترتیب با جیره بر پایه ذرت و کنجاله سویا (شاهد بدون روی)، جیره پایه مکمل شده با سولفات روی، روی متیونین، نانو سولفات روی و نانوروی متیونین در سطح ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم خوراک تنظیم شد. پرندگان به‌صورت آزاد به آب و خوراک دسترسی داشتند. درجه حرارت و رطوبت نسبی در محدوده مناسب حفظ شد. فراسنجه‌های موردآزمون در این مطالعه، عملکرد تولیدی، خصوصیات لاشه، هماتولوژی خون و کیفیت گوشت ران بود. کمپلکس‌های نانوروی نیز بر اساس تکنولوژی نانوکیلات طراحی شدند.

یافته‌ها: نتایج این مطالعه نشان داد که در پایان دوره آغازین (۱۰ روزگی) کم‌ترین میزان مصرف خوراک در پرندگان تغذیه‌شده با مکمل نانو سولفات روی (۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم) مشاهده شد ($P < 0/05$). پایین بودن مصرف خوراک در این گروه، منجر به کاهش رشد پرندگان در این دوره نیز شد، به‌طوری‌که در مقایسه با سایر گروه‌ها تفاوت قابل‌توجهی داشت ($P < 0/05$). یک تمایل به معنی‌داری در کل دوره (یک تا ۴۲ روزگی) در افزایش وزن بدن بین تیمارها مشاهده شد ($P = 0/06$). پایین‌ترین ضریب تبدیل خوراک در پرندگان تغذیه‌شده با نانوروی متیونین مشاهده شد که به لحاظ آماری با گروه شاهد و نانو سولفات روی تفاوت داشت ($P < 0/05$). بازده لاشه در پرندگان تغذیه‌شده با مکمل نانو سولفات روی و گروه شاهد کم‌تر از سایر تیمارها بود ($P < 0/05$). وزن نسبی چربی محوطه شکمی در پرندگان گروه شاهد و تغذیه‌شده با مکمل نانو سولفات روی نسبت به سایر تیمارها بالاتر بود ($P < 0/05$). درصد نفوسیت‌های خون در پرندگان تغذیه‌شده با مکمل نانوروی متیونین و روی متیونین پایین‌تر بود ($P < 0/05$). غلظت مالون‌دی‌آلدهید در گوشت ران پرندگان گروه شاهد در زمان‌های ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ دقیقه در مقایسه با بقیه پرندگان بالاتر بود ($P < 0/05$).

نتیجه‌گیری: به‌طورکلی نتایج مطالعه حاضر نشان داد که گنجاندن ۴۰ میلی‌گرم از منابع روی متیونین (نانو یا آلی) در کیلوگرم خوراک، اثرات مثبتی بر عملکرد رشدی و برخی فراسنجه‌های ایمنی و کیفیت گوشت دارد.

کلیدواژه‌ها:

جوجه گوشتی

سیستم ایمنی

اکسیداسیون لیپید

عملکرد

نانوذرات روی

استناد: محمدی، وحید؛ غضنفری، شکوفه و محمدی سنگ‌چشمه، عبدالله (۱۴۰۵). اثرات منابع معدنی، آلی و نانوروی بر عملکرد، فراسنجه‌های بیوشیمیایی و ایمنی و کیفیت گوشت جوجه‌های گوشتی. *نشریه تولیدات دامی*، ۲۸ (۲)، ۲۴۷-۲۵۸. DOI: <https://doi.org/10.22059/jap.2026.408531.623893>



۱. مقدمه

روی، پس از آهن دومین ماده معدنی کمیاب فراوان در بدن است (Xie et al., 2022). این عنصر به دلیل عملکردها و فعالیت‌های بیولوژیکی در چندین فرایند فیزیولوژیکی، گوارشی و متابولیکی جوجه‌های گوشتی به‌عنوان یک ترکیب چندکاره در نظر گرفته می‌شود (Hatab et al., 2022; Mohd Yusof et al., 2022). علاوه بر این، نقش‌های گسترده‌ای به‌عنوان کوفاکتور برای بسیاری از آنزیم‌های متابولیک، عملکردهای هورمونی (مثلاً هورمون رشد) و خواص آنتی‌اکسیدانی برای از بین بردن رادیکال‌های آزاد بر عهده دارد (O'Connor et al., 2020; Ogbuewu et al., 2023).

روی نقش حیاتی در عملکرد آنزیم‌های گوارشی و حفظ یکپارچگی روده دارد که می‌تواند منجر به عملکرد رشدی جوجه‌های گوشتی شود (Ogbuewu et al., 2023). روی برای عملکرد بیولوژیکی بیش از ۳۰۰ آنزیم مورد نیاز است. به‌طور اختصاصی، روی در کاتالیز آنزیم‌ها، فرایندهای سلولی از جمله سنتز DNA، رشد طبیعی، توسعه مغز، پاسخ رفتاری، تولید مثل، توسعه جنینی، پایداری غشاء، تشکیل استخوان، به‌طورمستقیم درگیر است (Navidshad et al., 2019). مطالعات نشان داده است که روی، نقش حیاتی در رشد، توسعه، استحکام و بازسازی استخوان دارد (O'Connor et al., 2020). هورمون‌های تنظیم‌کننده کلسیم و فسفر به‌وسیله عنصر روی تقویت شده که این امر باعث افزایش کلسیم و فسفات استخوان درشت‌نی می‌شود (Mohd Yusof et al., 2022). درحالی‌که، احتیاجات جوجه‌های گوشتی به روی فقط ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خوراک توصیه شده است (NRC, 1994). تولیدکنندگان خوراک طیور تجاری، ۱۰۰ تا ۱۲۰ میلی‌گرم روی اضافی به جیره غذایی اضافه می‌کنند تا رشد سریع جوجه‌ها را افزایش دهند (Feng et al., 2010). این روی اضافی منجر به افزایش هزینه‌های تولید خوراک و افزایش دفع روی از طریق فضولات می‌شود که در نتیجه آلودگی محیط‌زیست را به همراه دارد. این امر ویتامین‌ها را نیز کاهش داده و تعادل بین ریزمغذی‌های مختلف را بر هم می‌زند (Leeson & Caston, 2008; Abd-Elsamee et al., 2012). با این حال، مشکلات مذکور را می‌توان با افزایش زیست‌فراهمی روی حل کرد (Feng et al., 2010).

روی در مقیاس نانو، زیست‌فراهمی بالایی دارد (Sagar et al., 2018). نانوروی تأثیر مثبتی بر هضم و سلامت پرندگان داشته است. بنابراین، به‌تازگی به‌عنوان یک افزودنی خوراک مورد استفاده قرار گرفته است، زیرا خواص ضد باکتریایی آن سیستم ایمنی را تقویت می‌کند (Sagar et al., 2018; Akhavan-Salamat & Ghasemi, 2019). مطالعات پژوهشی متعددی نشان داده‌اند که مکمل نانوذرات روی باعث بهبود افزایش وزن بدن، ضریب تبدیل خوراک و کیفیت گوشت می‌شود (Abd El-Hack et al., 2021; Abd El-Hack et al., 2024; Ahmadi et al., 2013; Mohammadi et al., 2015; Zhao et al., 2014). همکاران (۲۰۱۵) نشان دادند که گنجاندن سطح ۸۰ میلی‌گرم منابع آلی نانوروی در کیلوگرم جیره تأثیر مثبتی بر عملکرد رشدی، سیستم ایمنی و ابقای روی در استخوان درشت‌نی جوجه‌های گوشتی دارد. با این حال، نانوسولفات روی در سطح ۸۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره اثرات متناقضی داشت (Mohammadi et al., 2015). آیا می‌توان با استفاده از سطوح پایین نانوروی (آلی یا معدنی) در جیره جوجه‌های گوشتی به اهداف خود (بهبود عملکرد رشدی، کاهش هزینه خوراک و کاهش آسیب‌های زیست‌محیطی) دست یافت. پرسشی است که ضرورت بررسی و آگاهی در این زمینه را برجسته می‌کند. لذا، مطالعه حاضر با هدف بررسی اثرات منابع معدنی، آلی و نانوروی بر عملکرد، فراسنجه‌های بیوشیمیایی و ایمنی و کیفیت گوشت جوجه‌های گوشتی صورت پذیرفت.

۲. روش‌شناسی پژوهش

۲.۱. سنتز نانوروی

کمپلکس نانوروی (بوزنا، شرکت صدور احرار شرق، تهران، ایران) با استفاده از تکنولوژی نانوکلیات و با حق ثبت US8288587 B2 در ایالات متحده آمریکا طراحی و سنتز شد (Mohammadi et al., 2015). پودر نانو کمپلکس روی با واکنش محلول‌های

آبی ۰/۵ مول اسید آلی و ۰/۲ مول نمک روی به شکل رسوب سفید سنتز شد. رسوب سفید سپس به مدت هشت ساعت در فشار ۰/۵ اتمسفر هم زده و فیلتر شد. سپس با آب دیونیزه (DI) شست و شوی صورت گرفت. رسوب ایجاد شده سرانجام دو بار با اتانول ۷۰ درصد شسته و در دمای اتاق کریستالی شد. کریستال‌ها به مدت شش ساعت در دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد خشک شدند. کریستال‌های خشک شده برای تولید ماده آبی با نسبت وزنی پودر به محلول هیدروکسید آمونیوم (NH₄OH) (نسبت یک به ۱۰) در محلول (NH₄OH) ناپدید شدند. pH اولیه ماده آبی مقداری متفاوت بود به همین دلیل HCL یک نرمال به محلول اضافه شد و pH به هفت تعدیل شد. پس از تیمار اسید، پودر با آب دیونیزه (DI) شسته و در دمای ۸۰ درجه سانتی‌گراد خشک شد. پودر به دست آمده کمپلکس نانوروی است (Mohammadi *et al.*, 2015).

۲.۲. میکروسکوپ الکترونی با وضوح بالا

تصویر کمپلکس نانوروی با میکروسکوپ الکترونی با وضوح بالا در پارک علم و فناوری دانشگاه تهران گرفته شد (شکل ۱).

۳.۲. پرندگان و تیمارها

این مطالعه در مزرعه تحقیقاتی طیور دانشکده‌گان ابوریحان، دانشگاه تهران انجام شد. به همین منظور، ۲۰۰ قطعه جوجه گوشتی یک‌روزه (راس ۳۰۸) به پنج تیمار با چهار تکرار (پنج قطعه مرغ و پنج قطعه خروس)، به صورت تصادفی اختصاص داده شد. تیمارها شامل گروه شاهد تغذیه شده با جیره پایه (بدون روی)، چهار گروه دیگر با جیره شاهد مکمل شده با منابع مختلف روی (سولفات روی، روی متیونین، نانو سولفات روی و نانوروی متیونین) در سطح ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره، تغذیه شدند. تیمارها در طول دوره آزمایشگاهی (یک تا ۴۲ روزگی) اعمال شدند. جیره پایه برای برآورده شدن احتیاجات مواد مغذی جوجه‌های گوشتی طبق کاتالوگ سویه راس ۳۰۸ فرموله شد (جدول ۱). خوراک و پرندگان به صورت آزاد به آب و خوراک دسترسی داشتند. درجه حرارت (۲۴-۲۱ درجه سانتی‌گراد) و رطوبت نسبی (۳۰-۶۰ درصد) در محدوده مناسب حفظ شد.

جدول ۱. مواد خوراکی و ترکیب شیمیایی جیره پایه در دوره‌های مختلف پرورش جوجه‌های گوشتی

مواد خوراکی (درصد)	آغازین (صفر تا ۱۰ روزگی)	رشد (۱۱ تا ۲۴ روزگی)	پایانی (۲۵ تا ۴۲ روزگی)
دانه ذرت	۵۸/۷۷	۵۹/۹۵	۶۵/۳۳
کنجاله سویا (۴۴ درصد)	۳۶/۵۲	۳۳/۶۴	۲۸/۳۱
روغن سویا	۱/۴۴	۲/۹۶	۲/۸۱
دی کلسیم فسفات	۱/۷۴	۱/۵	۱/۵۶
کلسیم کرنات	۱/۳۴	۱/۱۱	۱/۱۵
نمک	۰/۲	۰/۲	۰/۲
مکمل ویتامین ^۱	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵
مکمل مواد معدنی ^۲	۰/۲۴	۰/۲۵	۰/۲۵
D-L متیونین	۰/۱۵	۰/۱۶	۰/۱۴
L لایزین	۰/۱۵	-	-
کل	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
ترکیبات شیمیایی محاسبه شده (درصد در غیر این صورت گزارش شده است)			
انرژی متابولیسمی (کیلوکالری در کیلوگرم)	۲۹۷۵	۳۰۵۰	۳۱۰۰
پروتئین خام	۲۳/۰۰	۲۱/۵۰	۱۹/۵۰
کلسیم	۰/۹۵	۰/۷۵	۰/۶۵
فسفر در دسترس	۰/۵۰	۰/۴۲	۰/۳۶
لایزین	۱/۳۲	۱/۱۸	۱/۰۸
متیونین	۰/۷۱	۰/۶۴	۰/۶۰
متیونین + سیستین	۱/۰۰	۰/۹۲	۰/۸۶
ترفونین	۰/۸۸	۰/۷۹	۰/۷۲

مقدار ویتامین‌ها و مواد معدنی در هر کیلوگرم جیره: ویتامین A، ۹۰۰۰ واحد بین‌المللی؛ ویتامین D₃، ۲۰۰۰ واحد بین‌المللی؛ ویتامین E، ۱۸ واحد بین‌المللی؛ ویتامین K₃، ۲ میلی‌گرم؛ ریوفلاوین، ۶/۶ میلی‌گرم؛ پانتوتنیک اسید، ۱۰ میلی‌گرم؛ پیریدوکسین، سه میلی‌گرم؛ فولیک اسید، یک میلی‌گرم؛ تیامین، ۱/۸ میلی‌گرم؛ B₁₂، ۱۵ میکروگرم؛ بیوتین، ۰/۱ میلی‌گرم؛ نیاسین، ۳۰ میلی‌گرم؛ کولین، ۵۰۰ میلی‌گرم؛ سلنیوم، ۰/۲ میلی‌گرم؛ ید، ۱ میلی‌گرم؛ مس، ۱۰ میلی‌گرم؛ آهن، ۵۰ میلی‌گرم؛ روی، ۸۵ میلی‌گرم؛ منگنز، ۱۰۰ میلی‌گرم.

محتوای روی اندازه‌گیری شده (میلی گرم در کیلوگرم) در مکمل‌های روی در جدول (۲) نشان داده شده است.

جدول ۲. مقادیر روی (درصد) در مکمل‌های روی

مقادیر روی (درصد)	مکمل‌های روی
۲۱	سولفات - روی
۱۵	روی - متیونین
۱۳	نانو - سولفات - روی
۷	نانو - روی - متیونین

۴.۲. ارزیابی عملکرد رشد

برای ارزیابی عملکرد رشد پرندگان، افزایش وزن و مصرف خوراک پرندگان به صورت دوره‌ای اندازه‌گیری و ضریب تبدیل خوراک محاسبه شد. در پایان آزمایش (۴۲ روزگی)، دو پرندۀ نر در هر قفس (تکرار) کشتار شد و لاشه، ران، سینه، چربی محوطه شکمی، قلب، کبد، روده پانکراس، سنگدان و بورس فابریسیوس توزین شدند.

۵.۲. صفات خون شناسی

در سن ۳۵ روزگی، دو پرندۀ از هر تکرار انتخاب و نمونه‌های خون از سیاهرگ زیر بال گرفته شد. نمونه‌ها به مدت ۱۵ دقیقه با سرعت ۲۰۰۰ rpm سانتریفیوژ شدند و سرم آن‌ها در دمای ۲۰- درجه سانتی‌گراد منجمد شده و تا زمان ارسال به آزمایشگاه در فریزر نگهداری شدند. تیترا آنتی‌بادی در مقابل بیماری نیوکاسل با استفاده از تست مهار هم‌اگلوتینه‌شدن انجام شد. در سن ۴۲ روزگی، دو پرندۀ از هر تکرار انتخاب و نمونه‌های خون جهت ارزیابی آزمایش‌های هماتولوژیکی جمع‌آوری شد. شمارش گلبول‌های سفید خون به وسیله هماتوسایتمتری با استفاده از محلول Natt-Herrick تعیین شد. اسلایدهای هتروفیل، لنفوسیت و مونوسیت با روش Giemsa مهیا و رنگ‌آمیزی شد (Toghyani *et al.*, 2010). هم‌چنین، نمونه‌های گرفته‌شده از لحاظ تری‌گلیسرید، کلسترول، لیپوپروتئین با چگالی بالا، لیپوپروتئین با چگالی پایین و آلکالین فسفاتاز با استفاده از کیت تجاری سفارش داده از شرکت آزمون پارس، تهران، آنالیز شدند. برای اندازه‌گیری روی در پلاسما، چهار میلی‌لیتر از نمونه پلاسما در یک میکروتیوب با افزودن ۱۰ میلی‌لیتر از نیتریک اسید شسته و گرم شد. سپس محلول سرد و در ۲۵ میلی‌لیتر فلاسک فیلتر و با آب دیونیزه به ۲۵ میلی‌لیتر رقیق گردید و برای تعیین محتوای روی مخلوط شد.

۶.۲. پایداری اکسیداتیو گوشت ران

در سن ۴۲ روزگی، دو پرندۀ از هر تکرار انتخاب و کشتار شدند و نمونه‌های گوشت ران هر لاشه جمع‌آوری شد. نمونه‌ها تا زمان انجام آزمایش در دمای ۴۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. اکسیداسیون چربی در نمونه‌های گوشت ران با شاخص تیوباریتوتوریک اسید بر مبنای گرم مالون‌دی‌آلدهید اندازه‌گیری شد (Shokri *et al.*, 2021). به‌طور خلاصه، در ابتدا محلول ۵ درصد تری‌کلریدریک اسید، محلول ۰/۸ درصد هیدروکسی تولوئن بوتیل‌شده در هگزان، محلول ۰/۸ درصد تیوباریتوتوریک اسید تهیه شد. برای ایجاد اکسیداسیون در نمونه‌های گوشت از محلول ۱/۱۳۸ میلی‌مول سولفات آهن و ۰/۳۶۸ میلی‌مول آسکوربیک اسید استفاده شد، به گونه‌ای که مقدار یک گرم نمونه به خوبی نرم و یکنواخت شد. مقدار ۱/۵ میلی‌لیتر محلول سولفات آهن و آسکوربیک اسید به نمونه افزوده و در زمان‌های ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ دقیقه در انکوباتور با دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد. یک نمونه هم بدون در معرض قرار گرفتن اکسیداسیون با محلول سولفات آهن و آسکوربیک اسید (زمان صفر) به‌عنوان شاهد در نظر گرفته شد. بعد از طی مدت انکوباسیون نمونه‌ها تحت آزمایش مالون‌دی‌آلدهید قرار گرفته‌اند.

به طوری که ۴ میلی لیتر محلول تری کلریدریک اسید و ۲/۵ میلی لیتر محلول هیدروکسی تولوئن بوتیل شده بر روی نمونه‌ها ریخته شد. به مدت ۳۰ ثانیه با دور بالا ورتکس و همین مدت در بن ماری اولتراسوند قرار داده شدند. به مدت سه دقیقه در ۳۰۰۰g سانتریفیوژ شدند. سپس لایه هگزان فوقانی دور ریخته شد و فاز آبی با کاغذ واتمن نمره یک صاف شد. فاز آبی با محلول تری کلریدریک اسید به حجم پنج میلی لیتر رسانده شد. مقدار سه میلی لیتر محلول تیوباربیتریک اسید به نمونه‌ها افزوده و به مدت ۳۰ دقیقه در بن ماری با دمای ۷۰ درجه سانتی گراد قرار داده شدند. سپس به سرعت نمونه‌ها در آب یخ خنک شدند. سپس به سرعت نمونه‌ها در آب یخ خنک شدند. غلظت مالون دی آلدیید محلول‌های حاصل توسط دستگاه اسپکترومتر در طول موج ۵۲۱/۵ نانومتر قرائت شدند (Shokri et al., 2021).

۲.۲. تجزیه و تحلیل آماری

داده‌های حاصل با استفاده از رویه GLM نرم افزار آماری SAS (نسخه ۹/۱) برای مدل (۱) تجزیه و میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند توکی در سطح معنی داری پنج درصد مقایسه شدند (SAS, 2003).

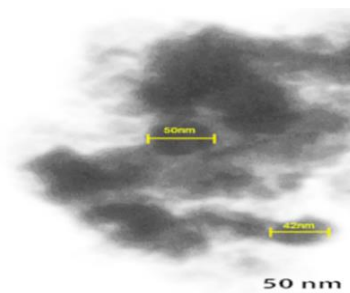
$$X_{ij} = \mu + T_j + e_{ij} \quad \text{رابطه (۱)}$$

که در این رابطه، X_{ij} مقدار مشاهده شده؛ μ میانگین جمعیت؛ T_j اثر تیمار و e_{ij} خطای آزمایشی است.

۳. یافته‌های پژوهش

۳.۱. اندازه کمپلکس نانوروی

مشخصات تصویری و تجزیه و تحلیلی نانو ذرات برای تعیین اندازه آن‌ها به وسیله HRTEM انجام شد. تصویر نانو کمپلکس روی نشان داد که اندازه نانو کمپلکس کم‌تر از ۵۰ نانومتر است (شکل ۱).



شکل ۱. تصویری از کمپلکس نانوروی (اندازه کمپلکس نانو کم‌تر از ۵۰ نانومتر)

۳.۲. تأثیر منابع مختلف روی بر عملکرد رشد

در جدول (۳) عملکرد رشدی جوجه‌های گوشتی گزارش شده است. در دوره آغازین (یک تا روزگی) افزایش وزن بدن و مصرف خوراک پرندگانی که جیره حاوی نانو سولفات روی (۴۰ میلی گرم بر کیلوگرم) دریافت کردند کم‌تر از سایر تیمارها بود ($P < 0.05$). در دوره رشد و پایانی، افزایش وزن روزانه و مصرف خوراک تحت تأثیر تیمارها قرار نگرفت. در کل دوره پرورش (یک تا ۴۲ روزگی) پرندگان تغذیه شده با نانوروی متیونین بیش‌ترین افزایش وزن را نشان دادند ($P = 0.06$). در کل دوره آزمایش، ضریب تبدیل پرندگانی که جیره حاوی نانوروی متیونین دریافت کردند کم‌تر از پرندگان شاهد و یا تغذیه شده با جیره حاوی نانو سولفات روی بود ($P < 0.05$).

جدول ۳. تأثیر منابع روی در جیره بر عملکرد رشد جوجه‌های گوشتی^۱

تیمار / صفات	مصرف خوراک (گرم/پرنده/روز)			افزایش وزن (گرم/پرنده/روز)			ضریب تبدیل خوراک (مصرف خوراک/افزایش وزن)		
	۱ تا ۱۰ روزگی	۱۱ تا ۲۴ روزگی	۲۵ تا ۴۲ روزگی	۱ تا ۱۰ روزگی	۱۱ تا ۲۴ روزگی	۲۵ تا ۴۲ روزگی	۱ تا ۱۰ روزگی	۱۱ تا ۲۴ روزگی	۲۵ تا ۴۲ روزگی
بدون روی	۲۵/۴ ^a	۹۲/۸	۱۵۸/۰	۱۷/۵ ^a	۵۲/۳ ^{ab}	۶۹/۳	۱/۴۵	۱/۷۷	۲/۲۷
سولفات روی	۲۵/۴ ^a	۹۳/۴	۱۶۶/۹	۱۷/۹ ^a	۵۳/۱ ^a	۷۴/۰	۱/۴۲	۱/۷۵	۲/۲۵
روی متیونین	۲۵/۶ ^a	۹۳/۷	۱۶۹/۴	۱۸/۲ ^a	۵۳/۶ ^a	۷۵/۹	۱/۴۰	۱/۷۴	۲/۲۳
نانو سولفات روی	۲۳/۹ ^b	۸۸/۹	۱۶۵/۲	۱۶/۵ ^b	۴۸/۷ ^b	۷۲/۱	۱/۴۵	۱/۸۲	۲/۲۹
نانوروی متیونین	۲۵/۹ ^a	۹۴/۳	۱۷۰/۱	۱۸/۸ ^a	۵۴/۳ ^a	۷۷/۶	۱/۳۸	۱/۷۳	۲/۱۹
میانگین خطای استاندارد	۰/۸۵	۲/۷۸	۳/۰۷	۰/۶۵	۲/۶	۲/۴۵	۰/۰۴	۰/۰۶	۰/۰۸
مقدار P	۰/۰۴	۰/۰۸	۰/۱۵	۰/۰۲	۰/۰۵	۰/۱۰	۰/۷۶	۰/۱۱	۰/۰۸

a-c: تفاوت میانگین‌ها در هر ستون با حروف نامشابه معنی‌دار است ($P < 0.05$).

۱. مقدار روی تأمین شده از منابع مورد مطالعه برابر ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره می‌باشد.

۳.۳. تأثیر منابع مختلف روی بر خصوصیات لاشه

نتایج تأثیر منابع مختلف روی بر خصوصیات لاشه در جدول (۴) گزارش شده است. بازده لاشه به‌طور قابل‌توجهی تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار گرفت ($P < 0.05$)، به‌طوری‌که کم‌ترین بازده لاشه در پرندگان تغذیه‌شده با مکمل نانو سولفات روی و گروه شاهد مشاهده شد. علاوه بر این، یافته‌ها نشان داد که وزن نسبی چربی محوطه شکمی در پرندگان گروه شاهد و تغذیه‌شده با مکمل نانو سولفات روی نسبت به سایر تیمارها به‌طور معنی‌داری بالاتر بود ($P < 0.05$).

جدول ۴. تأثیر منابع روی جیره‌ای بر خصوصیات لاشه (درصد وزن زنده بدن) در جوجه‌های گوشتی

تیمار/صفات	بازده لاشه (درصد)	سینه (درصد)	ران (درصد)	چربی شکمی (درصد)	کبد (درصد)	قلب (درصد)	روده (درصد)	دستگاه گوارش (درصد)	پانکراس (درصد)	سنگدان (درصد)	بورس (درصد)
بدون روی	۷۳/۵ ^b	۲۴/۳	۱۴/۴	۲/۲۰ ^a	۲/۷	۰/۸	۸/۹	۱۲/۹	۰/۲۳	۲/۲۷	۰/۰۶
سولفات روی	۷۷/۹ ^a	۲۵/۲	۱۴/۹	۱/۸۵ ^b	۲/۷	۰/۷	۸/۷	۱۲/۴	۰/۲۲	۲/۴۲	۰/۰۷
روی متیونین	۷۸/۸ ^a	۲۵/۵	۱۴/۸	۱/۸۲ ^b	۲/۸	۰/۷	۸/۴	۱۲/۶	۰/۲۴	۲/۴۵	۰/۰۸
نانو سولفات روی	۷۳/۶ ^b	۲۴/۷	۱۴/۶	۲/۱۵ ^a	۲/۸	۰/۸	۸/۰	۱۲/۸	۰/۲۲	۲/۳۹	۰/۰۶
نانوروی متیونین	۷۹/۵ ^a	۲۵/۶	۱۵/۲	۱/۸۰ ^b	۲/۶	۰/۷	۸/۶	۱۲/۲	۰/۲۳	۲/۳۵	۰/۰۸
میانگین خطای استاندارد	۱/۷۶	۱/۱	۰/۳۹	۰/۱۵	۰/۱۲	۰/۰۳	۰/۸۵	۰/۵۳	۰/۰۲۵	۰/۲۲	۰/۰۲
مقدار P	۰/۰۴	۰/۰۸	۰/۳۵	۰/۰۵	۰/۰۸	۰/۰۹	۰/۱۳	۰/۵۲	۰/۶۳	۰/۷۵	۰/۰۶

a-c: حروف غیر یکسان در هر ستون نشان‌دهنده تفاوت آماری معنی‌دار در سطح $P < 0.05$ است.

مقدار روی تأمین شده از منابع مورد مطالعه برابر ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره می‌باشد.

۳.۴. تأثیر منابع مختلف روی بر فراسنجه‌های هماتولوژی

تأثیر منابع مختلف روی بر فراسنجه‌های هماتولوژی در جدول (۵) نشان داده شده است. نتایج نشان داد که منابع مختلف روی جیره‌ای تأثیر معنی‌داری بر درصد لنفوسیت‌های خون داشت ($P < 0.05$). به‌طوری‌که، پایین‌ترین پاسخ به تولید ایمنی سلولی در پرندگان گروه شاهد دیده شد. سایر فراسنجه‌های هماتولوژی موردآزمایی در این آزمایش تحت تأثیر تیمارها قرار نگرفت.

جدول ۵. تأثیر منابع روی جیره‌ای بر فراسنجه‌های هماتولوژی در جوجه‌های گوشتی

تیمار/صفات	تری‌گلیسرید (میلی‌گرم در دسی‌لیتر)	کلسترول (میلی‌گرم در دسی‌لیتر)	LDL (میلی‌گرم در دسی‌لیتر)	HDL (میلی‌گرم در دسی‌لیتر)	WBC (دسی‌لیتر / $\times 10^9$)	لنفوسیت (درصد)	مونوسیت (درصد)	هتروفیل (درصد)	تیتر بر علیه نیوکاسل (درصد)	روی خون (میلی‌گرم در دسی‌لیتر)	اکالین فسفاتاز (میلی‌گرم در دسی‌لیتر)
بدون روی	۴۸	۱۳۵	۴۱	۷۰	۲۸/۲	۶۹/۵ ^b	۲/۰	۲۸/۷	۲/۳	۱۸۸/۲	۴۳۳۵
سولفات روی	۴۵	۱۳۳	۴۰	۷۱	۲۹/۸	۷۲/۵ ^{ab}	۲/۵	۲۷/۳	۲/۳	۲۰۲/۸	۴۵۹۰
روی متیونین	۴۳	۱۲۹	۳۹	۷۳	۳۱/۵	۷۴/۷ ^a	۲/۰	۲۹/۰	۳/۶	۲۰۴/۹	۶۱۲۵
نانو سولفات روی	۴۷	۱۳۲	۴۰	۷۱	۲۹/۷	۷۱/۳ ^{ab}	۱/۸	۲۹/۸	۳/۵	۱۹۵/۰	۳۴۹۰
نانوروی متیونین	۴۲	۱۳۰	۳۸	۷۴	۳۲/۳	۷۵/۰ ^a	۲/۵	۲۹/۸	۳/۹	۲۰۶/۴	۷۴۳۳
میانگین خطای استاندارد	۴/۹	۶/۵	۴/۶	۳/۹	۰/۸۴	۱/۱۷	۰/۵۷	۱/۱۵	۱/۳	۱۳/۳	۵۰۰
مقدار P	۰/۰۹	۰/۰۷	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۰۱	۰/۱۳	۰/۰۹	۰/۲۱	۰/۰۹	۰/۰۶	۰/۰۸

a-c: حروف غیر یکسان در هر ستون نشان‌دهنده تفاوت آماری معنی‌دار در سطح $P < 0.05$ است.

LDL = لیپوپروتئین با چگالی پایین. HDL = لیپوپروتئین با چگالی بالا. WBC = تعداد گلبول‌های سفید خون. مقدار روی تأمین شده از منابع مورد مطالعه برابر ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره می‌باشد.

۳.۵. تأثیر منابع مختلف روی بر اکسیداسیون لیپید گوشت ران

تأثیر مکمل‌های روی جیره‌ای بر اکسیداسیون لیپید بافت ران جوجه‌های گوشتی در جدول (۶) آورده شده است. نتایج نشان داد که غلظت مالون‌دی‌آلدهید در زمان ۵۰ اکسیداسیون گوشت ران در پرندگان تغذیه‌شده با سولفات روی، روی متیونین و نانوروی متیونین پایین‌تر از پرندگان شاهد بود ($P < 0.05$). علاوه بر این، اکسیداسیون در زمان ۱۰۰ دقیقه در تیمار شاهد نسبت به تیمارهای روی متیونین و نانوروی متیونین بالاتر بود ($P < 0.05$). همچنین در ۱۵۰ دقیقه ذخیره‌سازی پرندگان گروه شاهد نسبت به سایر تیمارها بیش‌ترین غلظت مالون‌دی‌آلدهید را در گوشت ران نشان دادند ($P < 0.05$). با این حال، در زمان صفر تیمارهای آزمایشی تأثیر معنی‌داری بر میزان اکسیداسیون گوشت ران نداشتند ($P = 0.06$).

جدول ۶. تأثیر منابع روی بر اکسیداسیون لیپید گوشت ران (غلظت مالون‌دی‌آلدهید (میلی‌گرم بر کیلوگرم)) جوجه‌های گوشتی

تیمار/صفات	زمان صفر (دقیقه)	زمان ۵۰ (دقیقه)	زمان ۱۰۰ (دقیقه)	زمان ۱۵۰ (دقیقه)
بدون روی	۰/۲۷۰	۰/۴۱۵ ^a	۰/۶۱۲ ^a	۰/۸۲۰ ^a
سولفات روی	۰/۲۴۳	۰/۳۵۴ ^b	۰/۵۴۲ ^{ab}	۰/۷۳۵ ^b
روی متیونین	۰/۲۳۱	۰/۳۳۱ ^b	۰/۵۲۶ ^b	۰/۷۲۱ ^b
نانو سولفات روی	۰/۲۴۷	۰/۳۶۵ ^{ab}	۰/۵۵۰ ^{ab}	۰/۷۲۰ ^b
نانوروی متیونین	۰/۲۲۸	۰/۳۴۴ ^b	۰/۵۱۴ ^b	۰/۷۰۹ ^b
میانگین خطای استاندارد	۰/۰۰۴	۰/۰۱۲	۰/۰۰۹	۰/۰۱۷
مقدار P	۰/۰۶	۰/۰۴	۰/۰۰۵	۰/۰۰۱

a-c: حروف غیر یکسان در هر ستون نشان‌دهنده تفاوت آماری معنی‌دار در سطح $P < 0.05$ است.

مقدار روی تأمین‌شده از منابع مورد مطالعه برابر ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره می‌باشد.

۴. بحث

این مطالعه با هدف ارزیابی اثرات منابع معدنی، آلی و نانوروی بر عملکرد، فراسنجه‌های بیوشیمیایی و ایمنی و کیفیت گوشت جوجه‌های گوشتی صورت پذیرفت. نتایج نشان داد که نانوروی متیونین در سطح ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره عملکرد رشدی و بازده خوراک جوجه‌های گوشتی را در مقایسه با تیمارهای شاهد و نانو سولفات روی بهبود بخشید. روی در مقیاس نانو اثرات متناقضی بر جوجه‌های گوشتی دارد (Fatholahi et al., 2021; Abd El-Hack et al., 2024; Mohd Yusof et al., 2022).

پژوهش‌گران این مطالعه پیش‌تر نشان دادند که سطح بالای سولفات روی در مقیاس نانو (۸۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خوراک) باعث سرکوب مصرف خوراک و عملکرد رشدی جوجه‌های گوشتی می‌شود (Mohammadi *et al.*, 2015). در این پژوهش کاهش مصرف خوراک و عملکرد رشدی پایین پرندگان تغذیه‌شده با نانو سولفات روی، ممکن است به‌علت آزادشدن باندهای سولفات و روی در فرایند نانو باشد که سولفات آزادشده با تغلیظ در جیره مصرف خوراک و متعاقباً عملکرد رشدی را در پرند سرکوب نماید. در توافق با نتایج این مطالعه، Abd El-Hack و همکاران (۲۰۲۴) نشان دادند که مکمل‌سازی روی آلی در مقیاس نانو به میزان ۰/۴ میلی‌گرم در کیلوگرم عملکرد رشدی پرندگان را بهبود بخشید (Abd El-Hack *et al.*, 2024). در مطالعات دیگر، مشخص شد که روی جیره‌ای کارایی خوراک را در جوجه‌های گوشتی افزایش می‌دهد (Akhavan-Salamat & Ghasemi, 2019; Huang *et al.*, 2007).

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که پرندگان تغذیه‌شده با مکمل نانوروی متیونین، روی متیونین و سولفات روی نسبت به گروه شاهد و نانوسولفات روی بازده لاشه بالاتری داشتند. دلیل این امر ممکن است به‌خاطر زیست‌فراهمی بالاتر روی به‌صورت آلی و نانو در این فرم باشد، ذرات نانومقیاس احتمالاً سطح و حلالیت روی را در روده بهبود بخشیده و متعاقباً جذب و استفاده آن‌ها را افزایش می‌دهند (de Almeida *et al.*, 2021; Abdelnour *et al.*, 2021). در توافق با نتایج این مطالعه Liu و همکاران (۲۰۱۱) نشان دادند که سطح روی جیره‌ای می‌تواند بازده لاشه را افزایش دهد و بر وزن نسبی چربی شکمی تأثیر بگذارد (Liu *et al.*, 2011). در مطالعه حاضر، نتایج نشان داد که پرندگانی که هیچ منبعی از روی دریافت نکردند حداکثر وزن نسبی چربی شکمی را دارا بودند. در همین راستا، جوجه‌های گوشتی این گروه در مقایسه با سایر تیمارها یک تفاوت عددی در لیپیدهای سرم را نشان دادند.

روی در متابولیسم مواد مغذی از جمله لیپیدها نقش دارد، احتمالاً تفاوت وزن نسبی چربی محوطه شکمی ناشی از کاهش لیپیدهای سرم در پرندگان تغذیه‌شده با منابع مختلف روی باشد (Liu *et al.*, 2011). Feng و همکاران (۲۰۱۰) بهبود شاخص اندام‌های ایمنی (تیموس و طحال) و غلظت ایمونوگلوبولین‌ها (IgG و IgA) در سرم جوجه‌های گوشتی را با جایگزینی سولفات روی با گلایسین روی نشان دادند (Feng *et al.*, 2010)، که می‌تواند ناشی از نقش روی در رشد و عملکرد لنفوسیت‌ها باشد. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که منابع مختلف روی جیره‌ای در سطح ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره بر درصد لنفوسیت سرم مؤثر می‌باشند. روی برای هورمون تیمولین و تیمیک که بلوغ لنفوسیت‌های T را تنظیم می‌کنند، ضروری است.

پرندگانی که با منابع روی با قابلیت دسترسی بیش‌تر (منابع آلی روی در مقیاس نانو) تغذیه‌شده بودند، ممکن است فعالیت تیمولین را القا کرده باشند و بنابراین پاسخ‌های ایمنی را از طریق افزایش بلوغ لنفوسیت‌های T و فعال کردن لنفوسیت‌های T به وسیله سلول‌های کمک‌کننده T ارتقا دهند (Moghaddam *et al.*, 2009). Stahl و همکاران (۱۹۸۹) گزارش کردند که مکمل روی متیونین تأثیر بهتری بر پاسخ‌های ایمنی اولیه به SRBC نسبت به شاهد (بدون روی) دارد (Stahl *et al.*, 1989). کاربرد نانوذرات روی تا سطح ۸۰ میلی‌گرم در کیلوگرم در جیره می‌تواند ایمنی سلولی و دفاع آنتی‌اکسیدانی پرندگان را افزایش دهد (Hafez *et al.*, 2020). روی جیره‌ای (۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره) یک تمایل به معنی‌داری را بر فعالیت آلکالین فسفاتاز و غلظت روی خون را نشان داد. Mohanna & Nys (۱۹۹۹) نشان دادند که غلظت روی خون با سطوح مختلف روی جیره‌ای تغییر می‌کند (Mohanna & Nys, 1999). آلکالین فسفاتاز دسته‌ای از متالوآنزیم‌های روی سطح سلولی هستند که گروه‌های استر فسفات را در PH قلیایی هیدرولیز می‌کنند (Bakst & Akuffo, 2007). Al-Daraji و همکاران (۲۰۱۱) نشان دادند افزودن روی به جیره مرغ‌های مادر گوشتی (۷۵ و ۱۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره) فعالیت آلکالین فسفاتاز خون را در مقایسه با گروه شاهد بهبود می‌بخشد (Al-Daraji *et al.*, 2011).

مالون‌دی‌آلدئید یک شاخص مهم برای پراکسیداسیون لیپید و آسیب اکسیداتیو است (Rao *et al.*, 2016). در مطالعه حاضر کاهش غلظت مالون‌دی‌آلدئید با تغذیه ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم روی جیره‌ای در مقایسه با شاهد (بدون روی) مشاهده شد. موافق با نتایج حاضر، Kakhki و همکاران (۲۰۱۷) نشان دادند که ۶۰ تا ۱۲۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی آلی در جیره تأثیر مثبتی بر پایداری اکسیداتیو دارد (Kakhki *et al.*, 2017). روی به‌عنوان کوفاکتور یا از اجزای بیش از ۲۰۰ آنزیم در نظر گرفته شده است و بر فرایند اکسیداتیو مؤثر است. Cunningham-Rundles و همکاران (۱۹۹۰) نشان دادند که روی به‌عنوان یک آنتی‌اکسیدان برای کاهش آسیب اکسیداتیو ناشی از رادیکال‌های آزاد فعالیت می‌کند (Cunningham-Rundles *et al.*, 1990). علاوه‌براین، روی از سلول‌ها در برابر آسیب اکسیداتیو محافظت می‌کند، در تثبیت غشاهای نقش دارد و آنزیم نیکوتین‌آمید آدنین دی‌نوکلئوتید فسفات اکسیداز (NADPH-اکسیداز) را مهار می‌کند. روی هم‌چنین سنتز متالوتیونین‌ها را القا می‌کند که پروتئین‌هایی مؤثر در کاهش رادیکال‌های هیدروکسیل و جداسازی گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) تولیدشده در موقعیت‌های استرس‌زا هستند (Marreiro *et al.*, 2017).

۵. نتیجه‌گیری

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که به‌کارگیری تکنولوژی نانو بر روی منابع مختلف روی می‌تواند اثرات متناقضی داشته باشد. مکمل‌سازی نانوروی متیونین (۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم) در جیره جوجه‌های گوشتی بر پایه ذرت و سویا مؤثر است. مطالعات پیش‌تری برای بررسی مسیر متابولیکی، مکانیسم جذب و زیست‌فراهمی منابع مختلف نانوروی در طیور مورد نیاز است.

۶. ملاحظات اخلاقی

نویسندگان اصول اخلاقی را در انجام و انتشار این پژوهش علمی رعایت نموده‌اند و این موضوع مورد تأیید همه آن‌هاست.

۷. مشارکت نویسندگان

وحید محمدی: انجام آزمایش و گردآوری داده‌ها، انجام محاسبات و تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها، تحلیل و تفسیر نتایج، تهیه مقاله؛
شکوفه غضنفری: طراحی پژوهش، بررسی و کنترل نتایج و تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها، اصلاح و بازبینی و نهایی‌سازی مقاله؛
عبداله محمدی سنگ‌چشمه: هماهنگ‌کننده و تسهیل‌کننده آزمایش‌های پژوهش.

۸. تعارض منابع

هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان وجود ندارد.

۹. حامی مالی

پژوهش حاضر با حمایت مالی دانشگاه تهران - دانشکده فناوری کشاورزی ابوریحان انجام شد.

۱۰. تشکر و قدردانی

از دانشگاه تهران به جهت حمایت مالی از این پژوهش، تشکر و قدردانی می‌گردد.

۱۱. منابع

- Abd El-Hack, M. E., Alaidaroos, B. A., Farsi, R. M., Abou-Kassem, D. E., El-Saadony, M. T., Saad, A. M., & Ashour, E. A. (2021). Impacts of supplementing broiler diets with biological curcumin, zinc nanoparticles and *Bacillus licheniformis* on growth, carcass traits, blood indices, meat quality and cecal microbial load. *Animals*, 11(7), 1878. <https://doi.org/10.3390/ani11071878>
- Abd El-Hack, M. E., Ashour, E. A., Aljahdali, N., Zaberemawi, N. M., Baset, S. A., Kamal, M., ... & Bassiony, S. S. (2024). Does the dietary supplementation of organic nano-zinc as a growth promoter impact broiler's growth, carcass and meat quality traits, blood metabolites and cecal microbiota. *Poultry Science*, 103(5), 103550. <https://doi.org/10.1016/j.psj.2024.103550>
- Abdelnour, S. A., Alagawany, M., Hashem, N. M., Farag, M. R., Alghamdi, E. S., Hassan, F. U., ... & Attia, Y. A. (2021). Nanominerals: fabrication methods, benefits and hazards, and their applications in ruminants with special reference to selenium and zinc nanoparticles. *Animals*, 11(7), 1916. <https://doi.org/10.3390/ani11071916>
- Abd-Elsamee, M. O., El-Sherbiny, A. E., Hassan, H. M. A., Samy, A., & Mohamed, M. A. (2012). Adding phytase enzyme to low phosphorus broiler diets and its effect upon performance, bone parameters and phosphorus excretion. [doi=ajpsaj.2012.129.137&org=10](https://doi.org/10.129/137&org=10)
- Ahmadi, F., Ebrahimnezhad, Y., Sis, N. M., & Ghalehkandi, J. G. (2013). The effects of zinc oxide nanoparticles on performance, digestive organs and serum lipid concentrations in broiler chickens during starter period. doi: [doi: https://doi.org/10.12692/ijb/3.7.23-29](https://doi.org/10.12692/ijb/3.7.23-29)
- Akhavan-Salamat, H., & Ghasemi, H. A. (2019). Effect of different sources and contents of zinc on growth performance, carcass characteristics, humoral immunity and antioxidant status of broiler chickens exposed to high environmental temperatures. *Livestock Science*, 223, 76-83. <https://doi.org/10.1016/j.livsci.2019.03.008>
- Al-Daraji, H. J., & Amen, M. H. (2011). Effect of dietary zinc on certain blood traits of broiler breeder chickens. *International Journal of Poultry Science*, 10(10), 807-813. <https://doi.org/10.3923/ijps.2011.807.813>
- Bakst, M. R., & Akuffo, V. (2007). Alkaline phosphatase reactivity in the vagina and uterovaginal junction sperm-storage tubules of turkeys in egg production: implications for sperm storage. *British Poultry Science*, 48(4), 515-518. <https://doi.org/10.1080/00071660701381761>
- Cunningham-Rundles, S., Bockman, R. S., Lin, A., Giardina, P. V., Hilgartner, M. W., CALDWELL-BROWN, D. O. R. O. T. H. E. A., & Carter, D. M. (1990). Physiological and Pharmacological Effects of Zinc on Immune Response a. *Annals of the New York Academy of Sciences*, 587(1), 113-122. <https://doi.org/10.1111/j.1749-6632.1990.tb00139.x>
- de Almeida, M. S., Susnik, E., Drasler, B., Taladriz-Blanco, P., Petri-Fink, A., & Rothen-Rutishauser, B. (2021). Understanding nanoparticle endocytosis to improve targeting strategies in nanomedicine. *Chemical society reviews*, 50(9), 5397-5434. DOI: 10.1039/D0CS01127D
- Fathollahi, A., Khalaji, S., Hosseini, F., & Abbasi, M. (2021). Nano-Bio zinc synthesized by *Bacillus subtilis* modulates broiler performance, intestinal morphology and expression of tight junction's proteins. *Livestock Science*, 251, 104660. <https://doi.org/10.1016/j.livsci.2021.104660>
- Feng, J. W. Q. M., Ma, W. Q., Niu, H. H., Wu, X. M., Wang, Y., & Feng, J. (2010). Effects of zinc glycine chelate on growth, hematological, and immunological characteristics in broilers. *Biological trace element research*, 133(2), 203-211. DOI:10.1007/s12011-009-8431-9
- Hafez, A., Nassef, E., Fahmy, M., Elsabagh, M., Bakr, A., & Hegazi, E. (2020). Impact of dietary nano-zinc oxide on immune response and antioxidant defense of broiler chickens. *Environmental Science and Pollution Research*, 27(16), 19108-19114. DOI: 10.1007/s11356-019-04344-6
- Hatab, M. H., Rashad, E., Saleh, H. M., El-Sayed, E. S. R., & Taleb, A. A. (2022). Effects of dietary supplementation of myco-fabricated zinc oxide nanoparticles on performance, histological changes, and tissues Zn concentration in broiler chicks. *Scientific Reports*, 12(1), 18791. DOI: 10.1038/s41598-022-22836-3
- Huang, Y. L., Lu, L., Luo, X. G., & Liu, B. (2007). An Optimal Dietary Zinc Level of Broiler Chicks Fed a Corn-Soybean Meal Diet1. *Poultry Science*, 86(12), 2582. DOI: 10.3382/ps.2007-00088
- Kakhki, R. A. M., Bakhshalinejad, R., Hassanabadi, A., & Ferket, P. (2017). Effects of dietary organic zinc and α -tocopheryl acetate supplements on growth performance, meat quality, tissues minerals, and α -tocopherol deposition in broiler chickens. *Poultry science*, 96(5), 1257-1267. <https://doi.org/10.3382/ps/pew386>

- Leeson, S., & Caston, L. (2008). Using minimal supplements of trace minerals as a method of reducing trace mineral content of poultry manure. *Animal Feed Science and Technology*, 142(3-4), 339-347. <https://doi.org/10.1016/j.anifeedsci.2007.08.004>
- Liu, Z. H., Lu, L., Li, S. F., Zhang, L. Y., Xi, L., Zhang, K. Y., & Luo, X. G. (2011). Effects of supplemental zinc source and level on growth performance, carcass traits, and meat quality of broilers. *Poultry Science*, 90(8), 1782-1790. <https://doi.org/10.3382/ps.2010-01215>
- Marreiro, D. D. N., Cruz, K. J. C., Morais, J. B. S., Beserra, J. B., Severo, J. S., & De Oliveira, A. R. S. (2017). Zinc and oxidative stress: current mechanisms. *Antioxidants*, 6(2), 24. <https://doi.org/10.3390/antiox6020024>
- Moghaddam, H. N., & Jahanian, R. (2009). Immunological responses of broiler chicks can be modulated by dietary supplementation of zinc-methionine in place of inorganic zinc sources. *Asian-Australasian journal of animal sciences*, 22(3), 396-403. <https://doi.org/10.5713/ajas.2009.80473>
- Mohammadi, V., Ghazanfari, S., Mohammadi-Sangcheshmeh, A., & Nazaran, M. H. (2015). Comparative effects of zinc-nano complexes, zinc-sulphate and zinc-methionine on performance in broiler chickens. *British poultry science*, 56(4), 486-493. DOI: 10.1080/00071668.2015.1064093
- Mohanna, C., & Nys, Y. (1999). Effect of dietary zinc content and sources on the growth, body zinc deposition and retention, zinc excretion and immune response in chickens. *British Poultry Science*, 40(1), 108-114. <https://doi.org/10.1080/00071669987926>
- Mohd Yusof, H., Abdul Rahman, N. A., Mohamad, R., Zaidan, U. H., & Samsudin, A. A. (2022). Influence of dietary biosynthesized zinc oxide nanoparticles on broiler zinc uptake, bone quality, and antioxidative status. *Animals*, 13(1), 115. <https://doi.org/10.3390/ani13010115>
- Navidshad, B., Mohammadrezaei, M., Zarei, M., Valizadeh, R., Karamati, S., Rezaei, F., & Esmailinasab, P. (2019). The New Progresses in Trace Mineral Requirements of Broilers, a Review. *Iranian Journal of Applied Animal Science*, 9(1).
- NRC. (1994). Nutrient requirements of poultry. Ninth Revised Edition, National Academy Press, Washington DC. 15-18.
- O'Connor, J. P., Kanjilal, D., Teitelbaum, M., Lin, S. S., & Cottrell, J. A. (2020). Zinc as a therapeutic agent in bone regeneration. *Materials*, 13(10), 2211. <https://doi.org/10.3390/ma13102211>
- Ogbuewu, I. P., & Mbajorgu, C. A. (2023). Potentials of dietary zinc supplementation in improving growth performance, health status, and meat quality of broiler chickens. *Biological trace element research*, 201(3), 1418-1431. <https://doi.org/10.1007/s12011-022-03223-5>
- Rao, S. R., Prakash, B., Raju, M. V. L. N., Panda, A. K., Kumari, R. K., & Reddy, E. P. K. (2016). Effect of supplementing organic forms of zinc, selenium and chromium on performance, anti-oxidant and immune responses in broiler chicken reared in tropical summer. *Biological trace element research*, 172(2), 511-520. DOI: 10.1007/s12011-015-0587-x
- Sagar, P. D., Mandal, A. B., Akbar, N., & Dinani, O. P. (2018). Effect of different levels and sources of zinc on growth performance and immunity of broiler chicken during summer. *International Journal of Current Microbiology and Applied Sciences*, 7(5), 459-471. <https://doi.org/10.20546/ijcmas.2018.705.058>
- SAS, (2003). SAS/STAT User's Guide, Release 8.02 ed. SAS Institute Inc., Cary, NC, U.S.A.
- Shokri, P., Ghazanfari, S., & Honarbakhsh, S. (2021). Effects of different sources and contents of dietary manganese on the performance, meat quality, immune response, and tibia characteristics of broiler chickens. *Livestock Science*, 253, 104734. <https://doi.org/10.1016/j.livsci.2021.104734>
- Stahl, J. L., Cook, M. E., Sunde, M. L., & Greger, J. L. (1989). Enhanced humoral immunity in progeny chicks from hens fed practical diets supplemented with zinc.
- Toghyani, M., Toghyani, M., Gheisari, A., Ghalamkari, G., & Mohammadrezaei, M. (2010). Growth performance, serum biochemistry and blood hematology of broiler chicks fed different levels of black seed (*Nigella sativa*) and peppermint (*Mentha piperita*). *Livestock science*, 129(1-3), 173-178. <https://doi.org/10.1016/j.livsci.2010.01.021>
- Xie, Y., Liu, F., Zhang, X., Jin, Y., Li, Q., Shen, H., ... & Mao, J. (2022). Benefits and risks of essential trace elements in chronic kidney disease: a narrative review. *Annals of Translational Medicine*, 10(24), 1400. doi: 10.21037/atm-22-5969
- Zhao, C. Y., Tan, S. X., Xiao, X. Y., Qiu, X. S., Pan, J. Q., & Tang, Z. X. (2014). Effects of dietary zinc oxide nanoparticles on growth performance and antioxidative status in broilers. *Biological trace element research*, 160(3), 361-367. DOI: 10.1007/s12011-014-0052-2